

mi je daſ, možeſch mi je teiſch ſaſo wſač. Tak budže ton Hofart wohnkach woſtač. Pſchetož ſchtu chyt ſo njeczo- ho newjeſteho dla poſbjemec? Schtuž pak to nochze cjinic, alje chze ſo ſa teho dzerjec, jako by won wſchitko wot ſo ſameho mjet, ton namaka tudy ſwoj

Ssud, ſo jeho Boh tak naheho wuſſe- kacž chze, ſo won nicžo ſchowacž nebu- dze, a ktemu hjeſcheje neprawy a teho Czerta bydž dyrbi. Boh daj nam ſwo- ju Nladu, ſo bychmy tajku Wucžbu mjerkowali, a ſo po tej ſamej ſadzerželi, Zamen!

Na dwanatu Nedželu po ſwjatej Trojizy.

Bydž Czecz a Kwalba werschnemu,
 Kiž Wotz je wſcheje Rady;
 Kiž wſchelle Džimy cžim tu,
 A dawa welje Nlady.
 Kiž huſto ſrudnym pomhat je,
 A dalje troſchtowacž jich chze,
 Czecz Bohu Kneſej dajče. Zamen!

Kneže Jeſuſo, kaſ tuchi a njemi ſmy my Czlowekojo wot Nature we tem Ducho- mnem! Tuchi, dyž dyrbimy twoje Eſtowo ſtyſhecž, njemi pak, dyž Bože Meno czechicž a kwalicž mamy. Dyž pak ſnte Recze recžane, a twoje Meno, a naſch Bliſchi haneny budže, da ſmy wot Czerta recžacž a ſtyſchazi cžineni. O Kneže Jeſuſo, daj nam to ſpoſnacž, ſo bychmy ſwoje Hubeniwo prawje widžili a twoju Pomož pſchecžiwu tajkemu Skazenju wutrobnje požadali. Ach ſmjel ſo nadnami, pſchetož ty ſy naſch Pomožnik! Sahoj naſ, da budžemy ſabojeni! Wot- tewr naſchej Wuſchi, ſo bychmy twoje Eſtowo prawje ſtyſcheli, a tu Moz teho ſameho we Wutrobi ſacžuli, a tebi ſtamje poſtuſchni byli. O ſmjelny Sbožniko, kiž ty wucženy Ja- ſyl wot twojeho Wotza bje doſtač, wotwjaſaj ſchač teiſch naſch Jaſyl wot wſchitkich Swja- ſkow teje Duchomneje Nekmanoſeje, ſo bychmy twoju Kwalbu ſwekwekem Wottenrenjom ſwojeho Erta pſchipowedali, a jeno to recželi, ſchtož tebi kEſpodobanju a naſchemu Bliſche- mu kpoljepſchenju je. Njeh pſchezo recžu tak, ſo mozu wobſtač ſchudži, njeh ſErta newujn- dze ſte Eſtowo beſ tych Ludži. My proſemy tebe ſa to we jenym nuternym Wotze Na- ſchu a Kyrliſchu.

Szenje na dwanatu Nedželu po ſwjatej Trojizy, Mark. 7. v. 31--37.

Jako Jeſus ſaſo wojndže ſTiriſkich a Sidonſkich Meſow pſchin- dže won kGalileiſkemu Moriu, ſredža na Meſy tych džeſacž Mjeſtow. A woni pſchiwedžechu knemu tucheho, kiž njemy hjeſche, a proſchachu jeho, ſo by Kuku na neho položit. A won ja jeho wot Lu- da

da